

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, nu forudsætter fru Line Barfod jo så, at det unge menneske, som er blevet bortvist, kender lovgivningen bedre end forældrene og har mere mod end forældrene til at klage til inspektøren, eller hvem det er, der skal klages til. Jeg tror egentlig, at det normalt vil være omvendt, sådan at forældrene trods alt har bedre overblik over klagemulighederne og bedre er i stand til at rette en sådan klage uden at være bange for skoleinspektøren, bestyrelsen eller hvem det er, man kunne være nervøs for.

At mene det modsatte er jo i virkeligheden også at begynde at udhule forældremyndigheden, tage ansvaret for børnene væk fra forældrene. Det er forældrene, der har ansvaret for børnene, indtil de bliver myndige, og skal tage sig af den slags ting. Selvfølgelig er der nogle forældre, der er bedre til at klage end andre; det vil også gælde, at der er nogle børn, der er bedre til at klage end andre. Men det er jo helt oplagt sådan, at det må være forældrenes ansvar.

Noget andet er så, at i dagligdagen fungerer det jo sådan, at børn og unge, der har noget at klage over eller har problemer, som de fremfører over for nogle myndigheder, jo vil opleve, at de pågældende myndigheder naturligvis tager sig af det. Det har de jo også en forpligtelse til. Hvis nogle myndigheder bliver gjort bekendt med, at noget ikke er, som det skal være, så har de jo naturligvis en pligt til at undersøge forholdet nærmere.

(Kort bemærkning):

Line Barfod (EL):

Først et spørgsmål om, hvorvidt børnene kan vide, at de har en klagemulighed:

Nu er der jo mange børn, der efterhånden er blevet klar over de her forskellige telefoniske børnerådgivninger, og hvis man gav børn nogle bedre klagemuligheder og gav de steder, hvor børnene kunne ringe hen, nogle flere ressourcer, så kunne det jo være, at en, der virkelig følte sig i klemme i forhold til sin skole, sine forældre, sin fremtid og var enormt usikker på, hvad der skulle ske, kunne ringe til en sådan telefon og bl.a. få at vide, at der var mulighed for at klage over en bortvisning fra skolen, hvis forældrene ikke foretog sig noget som helst.

Der er spørgsmålet: Hvorfor skal man ikke have den mulighed for at klage? Det, som ministeren opfordrer til, er, at man i stedet for skal gå

til de sociale myndigheder og prøve at starte en social sag. Men jeg synes, det er meget voldsomt, at man skal helt ud i, at man skal overveje, om et barn skal anbringes uden for hjemmet, og man skal fratage forældrene forældremyndigheden, for at en knægt på 16 år kan få mulighed for at få prøvet en sag om bortvisning fra skolen. Det ville da være noget enklere at give ham ret til at blive hørt i sin egen sag.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen fru Line Barfod forudsætter jo så stadig væk, at det er børnene, der kender klagemulighederne bedre end forældrene. Alle de argumenter, som nu bliver regnet op, for, at barnet kan sætte sig ind i klagemulighederne, kan man jo lige så godt anføre for så vidt angår forældrene. Hvis forældrene er usikre på klagemulighederne, kan de jo undersøge dem.

Altså, argumentet er jo helt det samme. Jeg siger bare, at hvis forældrene vil klage, så kan de sætte sig ind i, hvordan man klager, og de fleste forældre vil så gøre det, hvis de mener, at deres barn er blevet urimeligt behandlet. Men det må være forældrenes vurdering, for det er forældrene, der har forældremyndigheden, ellers udhuler vi forældremyndigheden.

Men bortset fra en parts rettigheder vil det jo alligevel være sådan, at børn, der har noget at klage over, normalt også bliver hørt af den pågældende skole eller de pågældende myndigheder. Så jeg kan ikke se, der er noget som helst problem. Hvis der er nogen, der har noget at klage over i det her samfund, så skal nok få klaget og få deres ret, hvis det er sådan, at de har ret.

Kl. 13.05

Børn har nogle forældre, der som udgangspunkt tager sig af den slags ting. Man kunne også forestille sig det modsatte, at forældre sagde til deres børn, at de selv måtte klage, hvis de havde noget at klage over, og dermed overlod det til børnene og pressede børnene til at gøre det, hvor det er forældrenes opgave og rolle at påtage sig det ansvar, og det vil vi gerne fastholde hos forældrene.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tilsvarende vil formanden fastholde, at taletiden skal overholdes. Vi siger tak til ministeren og går i gang med ordførerrækken. Den første er Venstres ordfører, hr. Søren Pind.